

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์หนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ชื่อฉบับ ได้แก่ นสพ.ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ แนวหน้าบ้านเมือง ในรอบปี 2539 ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข่าวเด็กในรอบปี 2539 และการให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาของเด็กของหนังสือพิมพ์รายวัน

ส่วนที่ 2 การใช้ภาษาและภาพข่าวเกี่ยวกับเด็กของหนังสือพิมพ์รายวัน

ส่วนที่ 3 กระบวนการคัดเลือกข่าวและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 6 ฉบับ

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็ก

ส่วนที่ 1 ข่าวเด็กในรอบปี 2539 และการให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาของเด็กของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ชื่อฉบับ ได้แก่ นสพ.ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ แนวหน้า บ้านเมือง จำนวน 150 ฉบับในรอบปี 2539 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ภาพรวมของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 6 ฉบับ พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ชื่อฉบับ นำเสนอข่าวเด็กในหน้าหนึ่ง จำนวน 30 ข่าว ซึ่งแสดงผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนข่าวเด็กที่น่าเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ 6 ชื่อฉบับ

ชื่อหนังสือพิมพ์	จำนวนข่าว	ร้อยละ	ลำดับที่
ไทยรัฐ	10	33.3	1
เดลินิวส์	9	30	2
มติชน	5	16.7	3
สยามรัฐ	-	-	-
บ้านเมือง	4	13.3	4
แนวหน้า	2	6.7	5
รวม	30	100	

จากตารางที่ 2 พบว่า นสพ.ไทยรัฐ และนสพ.เดลินิวส์ นำเสนอข่าวเด็กจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดย นสพ.ไทยรัฐ นำเสนอจำนวน 10 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 33.3 ของจำนวนข่าวเด็กที่สุ่มตัวอย่างได้ ส่วน นสพ.เดลินิวส์ นำเสนอ จำนวน 9 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนข่าวเด็กที่สุ่มตัวอย่างได้

สำหรับ นสพ.มติชน นำเสนอข่าวเด็กมากเป็นอันดับที่ 3 นำเสนอจำนวน 5 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ของจำนวนข่าวเด็กที่สุ่มตัวอย่างได้ ส่วน นสพ.บ้านเมือง นำเสนอข่าวเด็กมากเป็นอันดับที่ 4 นำเสนอจำนวน 4 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 13.3 ของจำนวนข่าวเด็กที่สุ่มตัวอย่างได้ และนสพ.แนวหน้า นำเสนอข่าวเด็กมากเป็นอันดับที่ 5 นำเสนอจำนวน 2 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 6.7 ของจำนวนข่าวเด็กที่สุ่มตัวอย่างได้ แต่สำหรับ นสพ.สยามรัฐ พบว่า ไม่มีการนำเสนอข่าวเด็กในหน้าหนึ่งเลย

จากจำนวนข่าวเด็กที่น่าเสนอในรอบปี 2539 จำนวน 30 ข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ชื่อฉบับนั้น แต่ละฉบับนำเสนอประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับเด็ก แสดงผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการนำเสนอข่าวเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ในแต่ละประเด็นปัญหา

นสพ./ ปัญหา	ละเมิด ทางเพศ	ทำร้าย ร่างกาย	บรรณา การ	ยา เสพติด	ทอดทิ้ง	โสเภณีเด็ก	ฆ่าตัวตาย	ถูกฆ่าตาย	อุบัติเหตุ	อื่นๆ	รวม
ไทยรัฐ	5	1	-	-	1	-	1	-	-	2	10
เดลินิวส์	4	1	-	-	1	-	1	-	1	1	9
มติชน	2	-	-	-	-	1	-	1	1	-	5
สยามรัฐ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บ้านเมือง	2	1	-	-	-	-	-	-	-	1	4
แนวหน้า	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	2
รวม	13	4	-	-	2	1	2	2	2	4	30

จากตารางที่ 3 พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ ได้แก่ นสพ.ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน บ้านเมือง เสนอข่าวเด็กในประเด็นปัญหาการละเมิดทางเพศเด็กมากเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 13 ข่าว อันดับที่ 2 คือ ปัญหาการทำร้ายร่างกายเด็ก และปัญหาอื่นๆ ซึ่งเสนอในจำนวนที่เท่ากันคือ ปัญหาละ 4 ข่าว อันดับที่ 3 ได้แก่ ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กฆ่าตัวตาย เด็กถูกฆ่าตาย และอุบัติเหตุ โดยนำเสนอประเด็นปัญหาละ 2 ข่าว และอันดับที่ 4 ได้แก่ ปัญหาโสเภณีเด็ก ซึ่งมีหนังสือพิมพ์นำเสนอจำนวน 1 ข่าว สำหรับปัญหาแรงงานและปัญหายาเสพติด พบว่า ไม่มีหนังสือพิมพ์ฉบับใดนำเสนอข่าวในหน้าหนึ่ง

และพบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ นำเสนอข่าวเด็กในประเด็นปัญหาการละเมิดทางเพศ บ่อยที่สุดในจำนวนข่าวเด็กที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอ ส่วนปัญหาการทำร้ายร่างกายเด็ก ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาเด็กฆ่าตัวตาย ปัญหาเด็กถูกฆ่าตาย ปัญหาอุบัติเหตุที่คร่าชีวิตเด็ก พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ แต่ละฉบับนำเสนอข่าวในแต่ละประเด็นปัญหา จำนวนเท่ากันคือ ประเด็นปัญหาละ 1 ข่าว ส่วนปัญหาอื่นๆ พบว่า นสพ.ไทยรัฐ นำเสนอจำนวน 2 ข่าว นสพ.เดลินิวส์และบ้านเมือง เสนอประเด็นปัญหาละ 1 ข่าว

ส่วนที่ 2 การนำเสนอข่าวเด็กของหนังสือพิมพ์รายวัน

ข่าวเด็ก จำนวน 30 ข่าวในรอบปี 2539 หนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ชื่อฉบับ ได้แก่

นสพ.ไทยรัฐ เคลลินิวส์ มติชน บ้านเมือง แนวหน้า มีการนำเสนอข่าวเด็กตามโครงสร้างข่าว ได้แก่ การเขียนหัวข้อข่าว (Headline) ความนำ (Lead) เนื้อข่าว (Body) และภาพและคำบรรยาย แสดงผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการนำเสนอข่าวเด็กแยกตามโครงสร้างข่าว

โครงสร้างข่าว	อันดับที่	ประเภทคำ	ตัวอย่างการใช้คำ	ความถี่/ครั้ง
หัวข้อ	1	คำระบุถึงตัวเด็ก	นร.อนุบาล 5 ชวบ	26
		อายุและสถานภาพ	ลูก,น้องอ้อม	
		ชื่อเล่น		
	2	คำขยายคาย	ไอนรก,ไอพันธ์	8
			ไอบ้ากาม	
	3	คำแสดงความโกรธ	เคนนรก,สัตว์นรก	6
			ไอพันธ์ชั่ว	
คำสมญานาม		ชาติสต์,มาเฟียรุ่นจิว	6	
		เด็กชรา		
ความนำ	1	คำระบุถึงตัวเด็ก	นักเรียน ป.6,หนูน้อย	32
		อายุและสถานภาพ	5 ชวบ,ลูกเลี้ยง	
	2	คำแสดงให้เห็นภาพ	สภาพเด็กที่ถูกข่มขืน	16
			สภาพเด็กที่ถูกทำร้าย	
			สภาพศพ	
	3	คำขยายคาย	ไอเคนคูก,ไอสัตว์นรก	10
			ไอนรกพันธุ์ใหม่	
เนื้อข่าว	1	คำระบุถึงตัวเด็ก	ชื่อ-นามสกุลเด็ก	229
			นามสมมติ	
			ชื่อ-นามสกุลพ่อแม่	
	2	คำแสดงให้เห็นภาพ	สภาพศพเด็ก	14
			วิธีการถูกข่มขืน	
			สภาพเด็กที่ถูกข่มขืน	
3	คำโกรธแค้น	มาตกรอำมหิต,สัตว์	12	
				นรก,มนุษย์ใจสัตว์
ภาพ	1	เห็นหน้าเด็กชัดเจน		5
	2	ภาพศพเด็ก		2
	3	คาดหน้าเด็ก		1
บรรยายภาพ	1	ชื่อ-นามสกุลเด็ก		7
	2	นามสมมติ		1

จากตารางที่ 4 พบว่า การเขียนหัวข้อ หนังสือพิมพ์ใช้คำระบุถึงตัวเด็กบ่อยที่สุด เช่น อายุและสถานภาพ ซื่อเล่น ได้แก่ คำว่า นักเรียนอนุบาล 5 ขวบ ลูก น้องอ้อม เป็นต้น มีความถี่สูงสุดคือ 26 ครั้ง รองลงมาคือ การใช้คำขยาย คาย ได้แก่ คำว่า ไอนรัก ไอพันธ์ ไอบักกาม เป็นต้น ความถี่ 8 ครั้ง อันดับที่ 3 มีความถี่ในการใช้ประเภทคำเท่ากัน 2 ประเภท คือ คำแสดงความโกรธแค้น ได้แก่ คำว่า เดนนรก สัตว์นรก ไอพันธ์ชั่ว และ คำสมญานาม ได้แก่ คำว่า ซาดิสต์ มาเฟียรุ่นจิ๋ว เด็กชรา ความถี่ ประเภทละ 6 ครั้ง

ความนำผลปรากฏว่า อันดับที่ 1 หนังสือพิมพ์ใช้คำที่ระบุถึงตัวเด็กมากที่สุด มีความถี่ 32 ครั้ง ซึ่งเป็นค่ากลางๆที่ระบุถึงอายุและสถานภาพของเด็ก เช่น คำว่า นักเรียน ป. 6 หนูน้อยอายุ 5 ขวบ ลูกเลี้ยง เป็นต้น รองลงมาอันดับที่ 2 คือ คำที่แสดงให้เห็นภาพ ซึ่งเป็นคำที่แสดงให้เห็นสภาพเด็กที่ถูกข่มขืน สภาพร่างกายที่บอบช้ำของเด็ก สภาพศพ มีความถี่ 16 ครั้ง อันดับที่ 3 คือ ประเภทคำขยาย คาย ได้แก่ คำว่า ไอเดนคูก ไอสัตว์นรก ไอนรักพันธุ์ใหม่ เป็นต้น ความถี่ 10 ครั้ง

เมื่อข่าว พบว่า หนังสือพิมพ์ใช้คำที่ระบุถึงตัวเด็กมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยคำที่ระบุถึงตัวเด็กในเนื้อข่าว ส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะใช้ชื่อ-นามสกุลจริงของเด็ก เช่น ด.ญ.สุพรรณษา เชิดชู(คดีฆ่าข่มขืนในห้องน้ำโรงเรียน) ด.ญ.นิอร เหมวิจิตร (คดีฆ่าข่มขืนในห้องน้ำในตึกแถวข้างตลาดมหานาค) นามสมมติ เช่น ด.ญ.แดง (นามสมมติ) ด.ญ.กุ่ม(นามสมมติ) ด.ญ.ไก่(นามสมมติ) ชื่อ-นามสกุลพ่อแม่เด็กที่ตกเป็นข่าว เช่น นายสุริโย-นางจุไรรัตน์ เหมวิจิตร(พ่อแม่ด.ญ.นิอร เหมวิจิตร ในคดีฆ่าข่มขืนในห้องน้ำในตึกแถวข้างตลาดมหานาค) ความถี่ 229 ครั้ง

อันดับที่ 2 คือ คำแสดงให้เห็นภาพ ได้แก่ การบรรยายให้เห็นสภาพศพของเด็กที่ตกเป็นข่าวหรือเหยื่อในเหตุการณ์ร้ายๆ การบรรยายวิธีการข่มขืน และการบรรยายสภาพร่างกายเด็กที่ถูกข่มขืนหรือถูกทรมาน ความถี่ 14 ครั้ง อันดับที่ 3 คือ คำประเภทโกรธแค้น ได้แก่ คำว่า ฆาตกรอำมหิต สัตว์นรก มนุษย์ใจสัตว์ เป็นต้น ความถี่ 12 ครั้ง

ภาพและคำบรรยายภาพ พบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอภาพข่าว ซึ่งเป็นภาพที่

เห็นหน้าเด็กชัดเจนมีความถี่ 5 ชั่วโมง ภาพศพเด็กที่ตกเป็นข่าวชัดเจน ความถี่ 2 ชั่วโมง และนำเสนอภาพเด็กโดยคาดหน้าเด็ก ความถี่ 1 ชั่วโมง ส่วนการบรรยายภาพนั้น บรรยายภาพโดยระบุชื่อจริงได้ภาพ ความถี่ 7 ชั่วโมง ใช้นามสมมติ ความถี่ 1 ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 กระบวนการคัดเลือกข่าวและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 6 ฉบับ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง หรือบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ถึงนโยบาย กระบวนการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ปัจจัยในการคัดเลือกข่าวเด็ก และการนำเสนอข่าวเด็กของหนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ชื่อฉบับ ดังนี้

1. นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ผช.บรรณาธิการข่าว นสพ.มติชน
(สัมภาษณ์ : 20 พ.ย. 2540)
2. นายอนุทล อนุโต บรรณาธิการข่าว นสพ.สยามรัฐ
(สัมภาษณ์ : 17 พ.ย. 2540)
3. นายธงชัย ณ นคร หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง นสพ.ไทยรัฐ
(สัมภาษณ์ : 20 ธ.ค. 2540)
4. นายพรชัย ปุณณวัฒน์นาพร หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง นสพ.เดลินิวส์
(สัมภาษณ์ : 24 พ.ย. 2540)
5. นายวันชัย วงศ์มีชัย บรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่ง นสพ.แนวหน้า
(สัมภาษณ์ : 11 ธ.ค. 2540)
6. นายวิเชียร อินจนา หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง นสพ.บ้านเมือง
(สัมภาษณ์ : 7 ธ.ค. 2540)

1.นโยบายข่าวหน้าหนึ่ง ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ฉบับ มีดังนี้

หนังสือพิมพ์	นโยบายข่าวหน้าหนึ่ง
1.นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ นสพ.มติชน	นสพ.มติชนเน้นข่าวเศรษฐกิจและการเมืองที่อยู่ในความสนใจของประชาชน และข่าวอื่นประกอบให้เกิดสีสันในหน้าหนึ่ง เช่น ข่าวบันเทิงอาชญากรรม แล้วแต่กรณี แต่ทุกข่าวในหน้าหนึ่งจะเน้นผลกระทบต่อคนจำนวนมาก เช่น ค่าเงินบาท ราคาน้ำมัน ส่วนข่าวดารานำเสนอ เช่น ข่าวนายธงไชย แมคอินไตย์ดารานักร้องชื่อดังบวช เนื่องจากนายธงไชยเป็นศิลปินที่คนทุกเพศทุกวัย ชื่นชอบ ซึ่งรวมถึงผู้อ่านของ นสพ.มติชนด้วย
2.นายบุญล อนุโต นสพ.สยามรัฐ	นสพ.สยามรัฐก่อนเดือน ธ.ค.2539เน้นข่าวการเมืองเป็นหลัก เป็นภาพลักษณ์ว่าสยามรัฐคือการเมือง และข่าวเศรษฐกิจ ข่าวหนักๆเป็นหนังสือพิมพ์คุณภาพเต็มรูปแบบ ส่วนนโยบายหลังเดือน ธ.ค.2539 มีทีมบริหารชุดใหม่เกือบทั้งหมด จะเน้นข่าวที่ใกล้ตัวผู้อ่าน ข่าวที่ดึงดูดความสนใจ เรียกว่าข่าวใดเป็นข่าวชายก็จะนำเสนอ ทั้งข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม บันเทิง โดยเฉพาะข่าวที่เกี่ยวกับความสะเทือนใจ ทุกข่าวจะนำเสนอผสมผสานกันให้มีหน้าหนึ่ง หลากหลายมีสีสัน
3.นายธงชัย ณ นคร นสพ.ไทยรัฐ	นสพ.ไทยรัฐไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัวว่าหน้าหนึ่งต้องนำเสนอข่าวประเภทใด แต่จุดมุ่งหมายการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งคือนำเสนอข่าวที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในรอบ 24 ชั่วโมง เราก็จะทำหน้าที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของประชาชนข่าวใดก็ตามที่ผู้คนให้ความสนใจ เราจะให้ความสำคัญกับข่าวนั้น โดยการประเมินจากประสบการณ์ส่วนตัว และจากการประชุม

หนังสือพิมพ์	นโยบายข่าวหน้าหนึ่ง
นายธงชัย(ไทยรัฐ)ต่อ	โตะข่าวว่าประชาชนน่าจะกำลังสนใจเรื่องใด เช่น ช่วงปัญหาบ้านเมืองวิกฤต เราจะเน้นข่าวการเมือง ช่วงการแข่งขันฟุตบอลโลก เราจะเน้นข่าวกีฬา ช่วงสงครามอ่าวเปอร์เซีย เราจะเน้นข่าวต่างประเทศ ช่วงเปิดเทอมใหม่เราจะเน้นข่าวการศึกษา
4.นายพรชัย ปุณณวัฒนาพร นสพ.เดลินิวส์	นสพ.เดลินิวส์จะคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบันเป็นหลักว่าส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างแค่ไหน เนื่องจากนสพ.เดลินิวส์เป็นหนังสือพิมพ์หัวสื่ออยู่แล้ว การจะเน้นข่าวการเมืองจะไม่มากนักแต่ก็ยังให้ความสำคัญ และในบางช่วงก็จะมีการนำข่าวเศรษฐกิจมาขึ้นหน้าหนึ่งบ่อยขึ้น เพราะกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง และระยะหลังผู้อ่านเปลี่ยนไป เริ่มมีความรู้มากขึ้น นสพ.เดลินิวส์จะนำเสนอแต่ข่าวฆ่ากันตลอดเวลาต่อไปไม่ได้แล้ว เราต้องศึกษากลุ่มผู้อ่านด้วย เช่น หนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายในเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล ต้องเน้นข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ เพราะคนกรุงเทพฯอยู่ใกล้การเมือง แต่ข่าวอาชญากรรมในเมืองหลวงก็จำเป็นต้องมีอยู่ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน ส่วนหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายต่างจังหวัด เราจะให้ความสำคัญกับข่าวในพื้นที่มากกว่าข่าวอื่น
5.นายวันชัย วงศ์มีชัย นสพ.แนวหน้า	ข่าวที่เน้นส่วนใหญ่เป็นเรื่องเศรษฐกิจและการเมืองเป็นหลัก เพราะมองว่าเป็นข่าวสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม ส่วนข่าวอื่นๆจะให้ความสำคัญเป็นเรื่องๆ ทั้งข่าวอาชญากรรม จะเน้นเฉพาะคดีใหญ่ๆ ที่ยึดเยื้อ คดีแปลก คดีสะเทือนใจ ซึ่งน่าจะอยู่ในความสนใจของประชาชน ที่สำคัญคือกระทบต่อส่วนรวม

หนังสือพิมพ์	นโยบายข่าวหน้าหนึ่ง
6. นายวิเชียร อินจนา นสพ.บ้านเมือง	ก่อนปี 2539 นสพ.บ้านเมืองจะเน้นข่าวการเมืองเป็นหลักและข่าวเศรษฐกิจ และข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวประกอบ เน้นอาชญากรรมที่มีความรุนแรงส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง สะเทือนขวัญและความรู้สึกประชาชน ส่วนนโยบายในปัจจุบัน เน้นข่าวเศรษฐกิจเป็นหลัก เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน ส่วนข่าวการเมืองเป็นอันดับรองและข่าวอาชญากรรม ข่าวสังคม อื่นๆ เพื่อเพิ่มสีสันให้กับหน้าหนึ่ง

2. กระบวนการคัดเลือกข่าวและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

หนังสือพิมพ์	การคัดเลือกและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง
1. นายประสงค์(มติชน)	<p>นสพ.มติชนประชุมโต๊ะข่าววันละ 2 ครั้งคือช่วงเช้า ซึ่งเป็นการประเมินสถานการณ์ทั่วไป และช่วงเย็น เพื่อรวบรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และประเมินว่าควรจะนำข่าวใดเสนอเป็นข่าวหลัก ข่าวรอง เมื่อตกลงกันเรียบร้อยแล้ว แต่ละแผนกก็แยกย้ายกันนำข้อมูลมารวมกัน แต่ถ้าหลังการประชุมแล้วเกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบรรณาธิการข่าว</p> <p>สำหรับปัจจัยในการคัดเลือกข่าว นสพ.มติชน จะพิจารณาองค์ประกอบข่าวแต่ละข่าว ตามกรอบของนโยบายข่าวหน้าหนึ่ง ที่วางไว้คือ เน้นข่าวเศรษฐกิจและการเมือง แล้วแต่ว่ากระแสบ้านเมืองขณะนั้นอะไรอยู่ในความสนใจของประชาชน ระยะเวลาในเรื่องของการตลาดก็เข้ามามีส่วน ทำให้</p>

ข่าวหน้าหนึ่ง ของนสพ.มติชนมีสีสันหรือหวือหวาขึ้น ซึ่งเป็นความจำเป็นทางด้านการตลาดที่ต้องเติมสีสันบ้าง เพื่อขยายกลุ่มเป้าหมายผู้อ่าน แต่ก็พยายามรักษาภาพพจน์เดิมของนสพ.มติชนไว้ให้มากที่สุดแต่ก็ไม่ได้พลิกตัวเองเต็มร้อย อาจมีข่าวดาราศินหน้าหนึ่ง บ้างแต่ปัญหาการเมืองเศรษฐกิจ ค่าเงินบาท ก็ไม่ได้ทิ้ง นอกจากนี้การนำเสนอข่าวบางส่วนก็ต้องคำนึงถึงเรื่องของธุรกิจความอยู่รอดของบริษัทด้วย

2. นายอนุช (สยามรัฐ)

นสพ.สยามรัฐประชุมข่าวทุกวันๆ ละ 2 ครั้ง คือ ช่วงสาย ซึ่งเป็นการประชุมระดับหัวหน้าข่าวทุกแผนก เพื่อพิจารณาประเด็นข่าวคร่าวๆ และติดตามว่าทิศทางข่าวในแต่ละวันและขยายประเด็นเพื่อให้ข่าวสมบูรณ์ที่สุด จากนั้นช่วงบ่ายจะเป็นการประชุมชุดใหญ่ โดยมีหัวหน้ากองบรรณาธิการ ผช. หัวหน้ากองบรรณาธิการข่าวร่วมพิจารณาตัดสินใจคัดเลือกข่าว ซึ่งที่ประชุมจะร่วมกันจัดลำดับความสำคัญของข่าว คูองค์ประกอบข่าว ผลกระทบของข่าว และดูว่าข่าวไหนน่าจะเป็นข่าวหัวใหญ่ ปัจจัยในการคัดเลือกอีกประการหนึ่งคือ หากข่าวชิ้นใดที่ นสพ.สยามรัฐ เป็นผู้เปิดประเด็นก่อนฉบับแรก หรือที่เรียกกันว่าข่าวเดี่ยว ก็จะทำให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษ และนำเสนออย่างต่อเนื่อง เพราะถือเป็นลิขสิทธิ์ของเรา และหากสามารถทำให้ฉบับอื่นเสนอข่าวตามได้ จะยิ่งดีเท่านั้น

ส่วนธุรกิจก็มีผลต่อการนำเสนอข่าวบ้างซึ่งไม่บ่อยครั้งนัก เช่น บางครั้งเราเล่นข่าวตามเนื้อผ้า แต่ถ้าเป็นช่วงที่เขามาลงโฆษณากับเรา ซึ่งหากเป็นประเด็นข่าวเล็กๆ น้อยๆ ก็จะไม่ว่ากันถ้าจะให้หยุดเสนอข่าว แต่ถ้าเป็นประเด็นใหญ่ของบรรณาธิการก็คงไม่

หนังสือพิมพ์	การคัดเลือกและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง
นายอนุกุล(สยามรัฐ) ต่อ	ยินยอม เช่น ประธานบริษัทสนิทสนมกับนักการเมืองรายหนึ่งที่กำลังมีปัญหาอยู่ในขณะนั้น เราก็มองข่าวไปตามข้อเท็จจริงเท่านั้น จะไม่ตั้งใจไปซัดคุ้ยมากนัก
3.นายธงชัย(ไทยรัฐ)	<p>นสพ.ไทยรัฐประชุมโต๊ะข่าววันละ 1 ครั้งตอนสาย ซึ่งเป็นการประชุมระหว่างหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง ผช.กองบรรณาธิการฝ่ายข่าวหัวหน้าข่าวทุกแผนก หัวหน้าช่างภาพ รีไรเตอร์โดยแต่ละแผนกจะเสนอข่าวในความรับผิดชอบของตนเอง หรือข่าวเจาะพิเศษ การประชุมข่าวคือ การระดมความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันว่าข้อมูลที่มีอยู่ในมือ ณ เวลานั้นมีแค่ไหน ทิศทางการนำเสนอไปในรูปแบบใด แต่ไม่ใช่ข้อบังคับตายตัว หลังการประชุมถ้าเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เราก็ต้องปรับตัวตามสถานการณ์ การตัดสินใจจะอยู่ที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง</p> <p>ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือกข่าวนั้น ยอมรับว่าการตลาด ยอดขาย ธุรกิจ เป็นส่วนสำคัญในการที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกเล่นข่าวไหนเป็นข่าวใหญ่หรือข่าวเล็ก เพราะเราทำนสพ.มาเพื่อขายให้ประชาชน เพราะฉะนั้นข่าวใดที่ประชาชนทุกเพศทุกวัยอยากรู้อยากเห็น เราจะคำนึงถึงมาก เช่น ประชาชนสนใจความเคลื่อนไหวของดาราดัง ไม่ว่าจะเป็นด้านบวกหรือลบ คนก็อยากรู้ เราก็ให้ความสำคัญกับข่าวนั้น อาทิ ข่าวนายธงไชย แมคอินไตย์ บวช ซึ่งเป็นข่าวบวก หรือข่าว น.ส.กุลณัฐ ศิริปริษาพงศ์ หรือน้ำฝน เสพย์ยาอี และผลการตรวจปัสสาวะออกมาเป็นสีม่วง ซึ่งเป็นข่าวลบของดารา เราก็จะ</p>

หนังสือพิมพ์

กระบวนการคัดเลือกข่าวและปัจจัยในการคัดเลือกข่าว

นายธงชัย(ไทยรัฐ)ต่อ

ให้ความสนใจนำเสนอ อีกประการหนึ่งคือเรื่องพื้นที่ข่าวกับพื้นที่โฆษณา ซึ่งบางวันพื้นที่โฆษณามีมากเราก็ต้องลดพื้นที่ข่าวลงให้สั้น กระชับที่สุด เพราะเราต้องให้ความสำคัญกับโฆษณาที่เข้ามา ถ้าโฆษณาเข้าน้อย พื้นที่ข่าวก็มากขึ้น

4.นายพรชัย (เดลินิวส์)

นสพ.เดลินิวส์ ประชุมข่าววันละ 2 ครั้งคือ ช่วงเช้า ซึ่งเป็นการประชุมหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง กับรีไรเตอร์ เพื่อส่งต่องานในวันนั้น และประเมินข้อผิดพลาด ข่าวเด่นระหว่างนสพ.เดลินิวส์กับฉบับอื่นๆและดูกระแสข่าวประจำวันว่าข่าวสายใดน่าจะนำขึ้นหน้าหนึ่งจะโทรศัพท์แจ้งหัวหน้าแผนกข่าวนั้นๆว่า ข่าวหน้าหนึ่ง สนใจข่าวขอให้รวบรวมรายละเอียด เพื่อนำเสนออีกครั้ง ในการประชุมช่วงเย็น ซึ่งจะเป็นการประชุมหัวหน้าแผนกข่าวทุกแผนก ซึ่งมักจะเป็นการเสนอข่าวตามที่ได้ขอแผนกข่าวนั้นๆไป เพราะเราเห็นว่าสำคัญการพิจารณาคัดเลือกข่าวจะคำนึงถึงผลกระทบต่อส่วนรวมเป็นหลักก่อน จากนั้นจะพิจารณาความแปลก ความน่าสนใจของข่าวนั้น นอกจากนี้ นสพ.เดลินิวส์จะให้ความสำคัญกับข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวหลักอีกข่าวหนึ่ง และมีทีมข่าวตระเวนหาข่าวอาชญากรรมต่างๆ กระจายอยู่เกือบทุกจุดใน กทม. โดยพิจารณาคดีแปลก ภัยคนเมืองกรุง เป็นต้น และยอมรับว่าเรื่องธุรกิจและยอดชาย มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกข่าว ต้องเป็นข่าวที่ขายได้ เพราะเราทำธุรกิจหนังสือพิมพ์เพื่อความอยู่รอด การอยู่รอดได้คือ ต้องมีคนอ่าน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเสนอข่าวที่คนอยากอ่าน เมื่อมีคนอ่านเราก็มีเงินทุนจากนั้นถึงจะทำอะไรเพื่ออุดมการณ์ของเราได้

หนังสือพิมพ์

การคัดเลือกและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

5. นายวันชัย(แนวหน้า)

นสพ.แนวหน้าประชุมโต๊ะข่าววันละ 2 ครั้ง ครั้งแรกในตอนเช้าเพื่อรวบรวมประเด็นข่าวเท่าที่มีอยู่ และมีประเด็นใดที่ตกค้างที่น่าจะติดตามต่อ และช่วงเย็นจะเป็นการประชุมเนื้อหาทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาข่าวที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวมความน่าสนใจของข่าว ความต่อเนื่องของข่าว ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ข่าวเดียวที่นสพ.แนวหน้าเป็นผู้เปิดประเด็น จะถือเป็นนโยบายว่าจะต้องมีข่าวติดหน้าหนึ่งไว้ เพราะเป็นหน้าตาของเราซึ่งจะต้องเสี่ยงประเด็นไว้ จะมากหรือน้อยก็ต้องมีไว้

6. นายวิเชียร(บ้านเมือง)

นสพ.บ้านเมืองประชุมโต๊ะข่าววันละ 1 ครั้งตอนเย็น เพราะเป็นช่วงเวลาที่มิข่าวเข้ามาในโรงพิมพ์กว่า 80% แล้ว การประชุมจะเป็นการหารือร่วมกันว่าจะนำข่าวใดเสนอเป็นข่าวใหญ่ ข่าวรอง หรือตัดทิ้งไป ทั้งนี้ข่าวที่นสพ.บ้านเมืองถือเป็นนโยบายที่จะไม่เข้าไปแตะต้องคือ ข่าวที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ และวงการสงฆ์

สำหรับเจ้าของกิจการจะเข้ามาดูแลกิจการปีละ 1 ครั้ง เพื่อพูดคุยปัญหาในการทำงาน ที่ผ่านมามีเจ้าของกิจการต้องการให้ นสพ.บ้านเมืองเสนอภาพอวกๆแวมๆ เพื่อเพิ่มยอดขาย ก็ได้รับเสียงคัดค้านจากกองบรรณาธิการ ในระยะแรกก็ต้องยอมให้เจ้าของ แต่เราจะประเมินการลงภาพเหล่านี้ โดยเฉพาะความคิดเห็นของผู้อ่านและนำเสนอกลับไปเจ้าของกิจการ เนื่องจากผู้อ่านรับไม่ได้กับรูปโฉมที่เปลี่ยนไป สุดท้ายเจ้าของกิจการยอมถอยไม่ลงภาพสาวนุ่งน้อยห่มน้อยอีกต่อไป ทำให้เห็นว่าถ้าคนทำงานเข้มแข็ง มีเหตุผล เจ้าของเงินยอม

หนังสือพิมพ์

การคัดเลือกและปัจจัยในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

นายวิเชียร(บ้านเมือง)ต่อ

เข้าใจ แม้ใครจะกล่าวหาว่า นสพ.บ้านเมืองเขาก็ตาม เพราะเราทนไม่ได้กับเสียงก่นด่าของผู้่านมากกว่า

3.การคัดเลือกประเด็นข่าว การใช้ภาษาและภาพข่าวเด็ก

หนังสือพิมพ์

การคัดเลือกประเด็นข่าว การใช้ภาษาและภาพข่าวเด็ก

1.นายประสงค์(มติชน)

นสพ.มติชนมีหน้าเด็กและสตรีรองรับอยู่หน้าในของหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว ในกรณีที่เป็นข่าวเด็กในมิติอาชญากรรมก็จะมีหน้าอาชญากรรมรองรับเช่นกัน ส่วนการพิจารณาข่าวเด็กขึ้นหน้าหนึ่งนั้น ต้องเป็นข่าวที่สร้างความสะเทือนใจมาทุก โดยเฉพาะกับเด็กเล็กๆ เช่น ข่าวรถนักเรียนประสบอุบัติเหตุ ข่าวเด็กอนุบาลถูกข่มขืนในโรงเรียน เป็นต้น หากพูดในแง่สินค้าข่าวดังกล่าวเป็นข่าวที่ขายได้แน่นอน และเมื่อลงแล้วก็เกิดประโยชน์เพื่อให้ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องจะได้ดูแลเด็กให้ดีกว่านี้

สำหรับวิธีการนำเสนอ จะยึดหลักกฎหมาย เช่น พ.ร.บ.เยาวชนและครอบครัว ซึ่งระบุว่าไม่ให้ตีพิมพ์ภาพ ชื่อ นามสกุล เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ทำความผิด การเขียนหัวข่าว ความน่า ที่ใช้คำว่า ไอ้ หรือคำว่า เณรมนุษย์นั้น เราต้องการเขียนเพื่อความสะใจ และเพื่อประณามคนที่ก่อกรรมกับเด็ก คำเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องอธิบาย เพราะมีความหมายชัดเจนในตัวเองส่วนเนื้อข่าวที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กนั้น ตาม พ.ร.บ.เยาวชนและครอบครัวไม่ให้นำเสนอกรณีที่ได้ รับความเสียหาย ทั้งร่างกายและชื่อเสียงแต่สำหรับกรณีที่เกิด

หนังสือพิมพ์

การคัดเลือกประเด็นข่าว การใช้ภาษาและภาพข่าวเด็ก

นายประสงค์(มติชน)ต่อ

เสียชีวิตแล้วทั้งจากการช่มชิน หรืออุบัติเหตุ เราจำเป็นต้องบอกชื่อเพื่อให้รู้ว่าผู้ตายเป็นใครหรือเด็กที่บาดเจ็บมีใครบ้าง ส่วนการบรรยายรายละเอียดในเนื้อข่าวจนเห็นภาพนั้น เรื่องนี้แล้วแต่มุมมองของหัวหน้าข่าว สำหรับผมมองว่า ด้านบวกเพื่อต้องการสื่อให้ผู้ใหญ่รู้ถึงวิธีการทำร้ายเด็ก และจะนำไปสู่การป้องกัน ส่วนสภาพศพนั้น ไม่ระบุถึงมากนัก เพียงแต่จะบอกให้รู้เท่านั้นว่าตายมาแล้วเป็นเวลานานเท่าไร และจะเสี่ยงการลงภาพดูขาด หวาดเสียว ยกเว้นศพที่ห่อไว้เรียบร้อยแล้ว

2.นายบุญล(สยามรัฐ)

นสพ.สยามรัฐให้ความสนใจข่าวเด็กในมิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยๆ เช่น เด็กถูกช่มชิน เด็กถูกทอดทิ้ง ทั้งคลอดแล้วนำมาทิ้งไว้ หรือปล่อยปละละเลยลูก การกักขังและการใช้แรงงานเด็ก เด็กเร่ร่อน การนำเสนอข่าวจะยึดเรื่องการปกป้องเด็กถือเป็นนโยบายหลัก หากเป็นรูปก็ต้องคาดตา เพราะเป็นเรื่องของจริยธรรม ข่าวเด็กในแง่ลบ เช่น ถูกช่มชินจะใช้ชื่อสมมติ เช่น ด.ช.เล็ก ด.ญ.แดง เป็นต้น แต่ในบางกรณีจำเป็นต้องเปิดเผยชื่อจริง เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ เช่น ลูกเสื่อออกค่ายแล้วเสียชีวิต หรือเด็กหายจำเป็น ต้องเปิดเผยชื่อจริงเพื่อนำไปสู่การแก้ไข ส่วนกรณีถูกฆ่าช่มชินจะไม่เปิดเผยชื่อ การเขียนหัวข่าว เป็นเรื่องปกติที่จะต้องใช้คำที่ดึงดูดความสนใจว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้น แต่โดยหลักแล้ว จะเขียนหัวข่าวให้เกิดความรู้สึกสงสารเด็ก หากเด็กถูกทำร้าย ถูกรังแก ทูบตี เช่น แม่ใจยักษ์คลอดแล้วทิ้ง หัวข่าวจะต้องแสดงความรู้สึกสงสารในตัวเด็ก สำหรับเนื้อข่าวส่วนมากเราจะไม่บรรยายจนเห็นภาพ แต่จะระบุสั้นๆว่าถูกช่มชินจนป่วย เป็นต้น

3. นายธงชัย(ไทยรัฐ)

นสพ.ไทยรัฐไม่เจาะจงว่าจะต้องมีข่าวเด็กติดหน้าหนึ่งทุกวัน แต่จะเน้นเหตุการณ์ที่สร้างความสะเทือนใจให้กับสังคม ข่าวที่เกี่ยวกับเด็กหัวหน้าข่าวทุกคนจะใช้ความระมัดระวังในการนำเสนอ ถ้าเด็กต้องตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมไม่ว่าโดยในรูปแบบใดก็ตาม เราก็ต้องนำเสนอเพื่อสะท้อนภาพออกไปให้สังคมได้เห็น ให้ผู้ปกครองมีความระมัดระวังดูแลลูกให้มากขึ้น แม้จะเกิดเหตุการณ์กับเด็กซ้ำแล้วซ้ำอีก เราก็จะลงข่าวอยู่เรื่อยๆ เพราะเชื่อว่าจะแก้ปัญหาของสังคมได้บ้าง และผู้เกี่ยวข้องจะระมัดระวัง กรณีเด็กที่เป็นข่าวในทางเสียหาย การนำเสนอเราจะระมัดระวังอย่างเต็มที่ เพราะทุกคนเข้าใจและห่วงใยอนาคตของชาติว่ามีความเปราะบาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเด็กเป็นฝ่ายทำผิด ถ้าหากวางตัวได้เราก็จะไม่นำเสนอ นอกจากพฤติกรรมเป็นที่น่าสนใจ มีผลกระทบ เป็นตัวอย่างทั้งด้านดี ด้านลบให้กับสังคม การนำเสนอด้วยถ้อยคำที่รุนแรง เช่น คำว่า ไอ้ เราไม่ได้เขียนหัวข่าวเพื่อความสนุกสนาน แต่เพราะต้องการเป็นตัวแทนของสังคม สื่อความรู้สึกที่เจ็บปวด ความเคียดแค้นนี้ออกไป เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีและจะได้อยู่ด้วยกันระมัดระวัง และคนที่จะทำร้ายเด็กจะได้รู้ว่าสังคมประณาม ซึ่งก็คงมีผลในทางป้องกันได้บ้าง

สำหรับข้อมูลส่วนตัวเด็ก ถ้าเด็กยังมีชีวิตอยู่ จะต้องปกปิดให้มากที่สุดทั้ง ชื่อ ที่อยู่ โรงเรียน เพื่อปกป้องเด็กไม่ให้มีตราบาป ส่วนเด็กที่เสียชีวิตแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นต้องปกปิดชื่อเพราะเด็กไม่มีโอกาสได้รับรู้อะไรต่อไป และการให้รายละเอียดเนื้อข่าวมากนั้นเป็นหน้าที่ของนักข่าวอยู่แล้วที่จะต้องรายงานข่าวให้ละเอียดทุกแง่มุม และเป็นหน้าที่ของสื่อที่จะต้อง

หนังสือพิมพ์	การคัดเลือกประเด็นข่าว การใช้ภาษาและภาพข่าวเด็ก
นายธงชัย(ไทยรัฐ) ต่อ	รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างครบถ้วน
4.นายพรชัย(เดลินิวส์)	<p>นสพ.เดลินิวส์ให้ความสำคัญข่าวเด็กในแง่ของข่าวอาชญากรรม เพราะเด็กเป็นผู้ที่อ่อนแอในสังคม ถ้าใครทำร้ายแกหรือทำร้ายเด็กเป็นข่าวที่มีคุณค่าในแง่ของความแปลก ความสะเทือนใจ โหดร้าย จะได้รับการพิจารณาชั้นหน้าหนึ่ง ส่วนการนำเสนอจะถือเป็นนโยบายที่จะต้องปกปิดชื่อ นามสกุล โรงเรียน ที่อยู่เด็กที่ได้รับความเสียหายในทุกกรณี เช่น ถูกข่มขืน เสพยยาเสพติด สำหรับการเขียนหัวข่าว จะเน้นเพื่อสื่อให้เห็นภาพ และการให้เข้าถึงอารมณ์ผู้อ่าน เช่น คำว่า ไอ้ จะเข้าใจได้ทันทีเลยว่าเป็นการประณามคนทำผิดมีพฤติกรรมอย่างไร ส่วนเนื้อข่าวนั้น นสพ.เดลินิวส์จะพยายามลดการบรรยายพฤติกรรมที่โหดร้าย หรือขั้นตอนการก่อคดีไม่ให้มากเกินไปนัก แต่ระบุสั้นให้ผู้อ่านทราบที่เกิดเหตุอะไรขึ้นเท่านั้น ไม่บอกพฤติกรรมทั้งหมดเพราะเกรงการเลียนแบบเพราะเราไม่มั่นใจว่าสื่อมีส่วนทำให้เกิดการเลียนแบบด้วยหรือไม่</p> <p>ส่วนภาพข่าวนั้น นสพ.เดลินิวส์ตัดปัญหาด้วยการไม่ลงรูปเด็กที่เสียหายในทุกกรณี เนื่องจากเห็นว่าลงภาพแล้วต้องคาดตาปกปิดไม่ให้จำได้ว่าเป็นใคร เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องลงเสียเลยจะดีกว่า และเราก็มีภาพข่าวอื่นๆที่มีคุณค่านำเสนออีกมากมาย ส่วนภาพศพนั้นจะลงพร้อมกับภาพขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อจะได้ทราบว่าเป็นใคร แม้จะกระทบความรู้สึกของญาติเด็กบ้างแต่คิดว่าคงไม่มากนัก</p>

หนังสือพิมพ์	การคัดเลือกประเด็นข่าว การใช้ภาษาและภาพข่าวเด็ก
นายวันชัย (แนวหน้า)	<p>นสพ.แนวหน้าไม่มีนโยบายเรื่องข่าวเด็ก แต่จะพิจารณาเป็นเรื่องๆ ถ้าเป็นข่าวที่น่าสนใจ สะเทือนใจ ก็สามารถนำขึ้นหน้าหนึ่งได้ แต่ไม่ใช่ตลอดเวลา แล้วแต่พื้นที่และจังหวะเวลา การนำเสนอจะไม่หวือหวาเหมือนหนังสือพิมพ์หัวสี แต่ยอมรับว่าการเขียนหัวข้อข่าวต้องมีความรู้สึกลงไปด้วย ในเชิงตำหนิคนที่ทำร้ายเด็ก เช่น ใช้คำว่า ไอ้ เพื่อเรียกผู้ต้องหา การนำเสนอจะยึดกรอบกฎหมายและกรอบของศีลธรรม โดยจะไม่ระบุชื่อเด็กเพราะจะทำให้เด็กที่มีชีวิตอยู่ได้รับความอับอาย เสื่อมเสีย ซึ่งความจริงแล้วกฎหมายก็มีข้อห้ามอยู่ รวมทั้งแง่ของศีลธรรม และจรรยาบรรณหนังสือพิมพ์ก็ควรปิดชื่อเด็ก เพราะเท่ากับเป็นการซ้ำเติมเด็ก ส่วนเด็กที่เสียชีวิตไปแล้ว บางครั้งจำเป็นต้องเอ่ยชื่อ เพราะเป็นผลทางคดีให้รับรู้ว่าเป็นคดีไหน ด้านเนื้อหาจะมองภาพกว้างไม่ให้รายละเอียดหรือบรรยายวิธีการทำร้ายเด็ก หรือสภาพร่างกายเด็ก ภาพข่าวก็ไม่ค่อยนำเสนอ เพราะเราไม่มีทีมข่าวอาชญากรรม ยกเว้นเหตุการณ์ที่สะเทือนใจจริง ยึดเชื้อ ก็จะส่งช่างภาพไปบันทึกเหตุการณ์ไว้ ณ ที่เกิดเหตุ</p>

6. นายวิเชียร(บ้านเมือง)

นสพ.บ้านเมืองให้ความสนใจข่าวเด็กมาก เพราะโดยปกติ นสพ.บ้านเมืองก็เปิดให้นักเรียน นักศึกษา เข้ามาเยี่ยมชมการทำงานของกองบรรณาธิการทุกสัปดาห์รวมทั้งรับนักศึกษาเข้าฝึกงานครั้งละหลายสิบคน ทางกองบรรณาธิการจึงคิดว่า นสพ.บ้านเมืองเป็นทั้งโรงเรียนของเด็กๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้น นสพ.บ้านเมืองที่พิมพ์ออกไปก็เปรียบเสมือนตำรา ที่ควรจะเข้าถึงทุกครัวเรือนได้ ดังนั้นข่าวอาชญากรรม ปาฎิหาริย์

นายวิเชียร(บ้านเมือง)ต่อ

ต่างๆจะลงน้อยมาก ยกเว้นการฆาตกรรมที่สะเทือนขวัญจริงจึงจะนำเสนอ เช่น ข่าวฆ่าข่มขืนน้องอ้อมในห้องน้ำโรงเรียน หรือข่าวอุบัติเหตุรถนักเรียนจุดเน้นการนำเสนอข่าวไม่ได้อยู่ที่ความน่าเวทนาของเด็กๆ แต่เน้นที่การป้องกันปราบปรามไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นมาอีก และข่าวเด็กอีกประเภทหนึ่งที่นสพ.บ้านเมืองให้ความสนใจเป็นพิเศษคือข่าวเด็กยากจนแต่เรียนดี หรือมีกตัญญู หากเราว่ามีเด็กเหล่านี้อยู่ที่ใดก็จะส่งนักข่าวไปทำข่าวเจาะลึกและนำเสนอในหน้าหนึ่ง เพราะคาดหวังว่าเมื่อลงแล้วความช่วยเหลือจะมาถึงตัวเด็ก ซึ่งเราจะทำข่าวลักษณะนี้บ่อย

การนำเสนอข่าวเด็ก ภาษาที่ใช้ในการเขียนหัวข่าวบางข่าวใช้คำที่รุนแรง เช่น ไอ้ เดนมมนุษย์ เดนมรก เพราะต้องการสื่อพฤติกรรมที่เลวร้ายให้สังคมรับรู้ และอย่าเอาเป็นเยี่ยงอย่าง ส่วนคำที่เกี่ยวกับเพศ เช่น จู๋ จิ้ม เจ้าโลก อ้อม จะห้ามใช้เด็ดขาด เนื้อข่าวที่นำเสนอหากเด็กยังไม่เสียชีวิตก็จะไม่ลงรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว รวมถึงภาพข่าวทั้งเด็กและพ่อแม่เด็กด้วยเพื่อให้เด็กได้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติที่สุดต่อไป ในกรณีที่จำเป็นต้องลงภาพเด็กจะใช้มุมกล้องเข้าช่วย ให้เด็กสวมหมวกและแว่นดำ หรือคาดตาผ้าเวลาตีพิมพ์ สำหรับภาพศพเด็กนั้นมันโยบายไม่ลงภาพเหล่านี้ แต่จะใช้ภาพความเศร้าโศกของพ่อแม่เด็กแทน เพราะสื่อความสะเทือนใจได้เหมือนกัน

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็ก

การสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็กของหนังสือพิมพ์รายวันนั้น ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้อ่านออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด คือ ชุดที่หนึ่ง จำนวน 200 ชุด เป็นแบบสอบถามปลายเปิด คำถามมุ่งถามในเรื่องการใช้ภาษา ภาพข่าว ชุดที่สอง จำนวน 100 ชุด เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เป็นคำถามกว้างๆไม่ถามเจาะจงเรื่องการใช้ภาษา ภาพข่าว โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็กจำนวน 3 ข่าวคือ

ข่าวแรก เป็นข่าวเด็กที่ทำความดีช่วยชีวิตนักศึกษา 2 คน รอดชีวิตจากการจมน้ำ โดยหนังสือพิมพ์นำเสนอรายละเอียดของวีรกรรมการช่วยชีวิตนักศึกษา และระบุชื่อ ภาพของเด็กที่ช่วยชีวิต 2 นักศึกษา

ข่าวที่สอง เป็นข่าวแม่วัยเด็กอายุ 15 ปีฆ่าลูกอายุ 4 เดือน โดยหนังสือพิมพ์เสนอรายละเอียดการฆ่าลูกตนเอง คำที่ระบุถึงตัวเด็กใช้นามสมมติ และนำเสนอภาพของแม่วัยเด็กโดยคาดตาผ้า ขณะที่กำลังทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

ข่าวที่สาม เป็นข่าวเด็กอนุบาล 5 ขวบถูกฆ่าข่มขืนในห้องน้ำโรงเรียนอย่างทารุณ หนังสือพิมพ์นำเสนอรายละเอียดสภาพศพของเด็ก ระบุชื่อ-นามสกุล เด็ก พ่อแม่เด็กที่เคราะห์ร้าย และตีพิมพ์ภาพศพเด็กน้อยซึ่งเห็นใบหน้าศพชัดเจน

ผลสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่าน จากแบบสอบถามชุดที่หนึ่ง จำนวน 200 ชุด ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงผลความคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็ก แบบ
สอบถามชุดที่หนึ่ง

ลำดับข่าว	ความคิดเห็นผู้อ่าน	ความถี่/ร้อยละ
ข่าวที่หนึ่ง	เหมาะสม	85.50
	ไม่เหมาะสม	9.67
	ไม่แน่ใจ	4.83
	รวม	100.00
ข่าวที่สอง	เหมาะสม	67.25
	ไม่เหมาะสม	24.75
	ไม่แน่ใจ	8.00
	รวม	100.00
ข่าวที่สาม	เหมาะสม	36.92
	ไม่เหมาะสม	53.25
	ไม่แน่ใจ	9.83
	รวม	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ข่าวที่หนึ่ง ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวนี้เหมาะสม ทั้งการเขียนหัวข้อข่าว ความน่า และการระบุชื่อ - นามสกุล เฉลี่ยร้อยละ 85.5 โดยเห็นว่า การนำเสนอชื่อ นามสกุล เด็กที่ทำความดี มีจำนวนสูงสุดคือ ร้อยละ 95 ความน่า ร้อยละ 85 และหัวข้อข่าว ร้อยละ 76.5 ตามลำดับ ส่วนผู้อ่านที่เห็นว่าการนำเสนอ ไม่เหมาะสม เฉลี่ยร้อยละ 9.67 โดยเห็นว่า หัวข่าวไม่เหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 15 ความน่า ร้อยละ 10 และการระบุชื่อ นามสกุลเด็ก ร้อยละ 4 ส่วนผู้อ่านที่ไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.83

ข่าวที่สอง ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวนี้เหมาะสม ทั้งการเขียนหัวข้อข่าว ความน่า การระบุถึงตัวเด็กโดยใช้นามสมมติ การนำเสนอภาพเด็กโดยคาดตาผ้า เฉลี่ยร้อยละ 67.25 โดยเห็นว่า การใช้นามสมมติ มีความเหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 71.5

ความน่า ร้อยละ 69.5 หัวข่าวร้อยละ 68 ส่วนการคาดตาแม่วัยเด็ก ผู้อ่านเห็นว่ามีเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 60

ส่วนผู้อ่านที่เห็นว่าการนำเสนอข่าวนี้ไม่เหมาะสม เจลี่ยร้อยละ 24.75 โดยเห็นว่าการเสนอภาพแม่วัยเด็กและคาดตาไม่เหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 31.5 ตามมาด้วย หัวข่าวไม่เหมาะสม ร้อยละ 25 ความน่า ร้อยละ 23.5 และนามสมมติ ร้อยละ 19 ตามลำดับ ส่วนผู้อ่านที่ไม่แน่ใจ มีจำนวนร้อยละ 8

ข่าวที่สาม ผู้อ่านส่วนใหญ่ เจลี่ยร้อยละ 53.25 เห็นว่าการนำเสนอไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า การบรรยายสภาพศพในเนื้อข่าว ไม่เหมาะสม สูงสุด ร้อยละ 64 ตามด้วยเสนอภาพศพเด็กหญิงผู้เคราะห์ร้ายซึ่งเห็นใบหน้าชัดเจน ไม่เหมาะสม ร้อยละ 63.5 หัวข่าวไม่เหมาะสม ร้อยละ 58.5 ความน่า ร้อยละ 47 การระบุชื่อพ่อแม่เด็กที่เสียชีวิต ร้อยละ 44.5 การระบุชื่อนามสกุล เด็กที่เสียชีวิต ร้อยละ 42 ตามลำดับ

ส่วนผู้อ่านเจลี่ยร้อยละ 36.92 เห็นว่าการนำเสนอข่าวนี้ เหมาะสม โดยเห็นว่าความน่า มีความเหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 49 ตามด้วยการระบุชื่อนามสกุลเด็กที่เคราะห์ร้าย ร้อยละ 42.5 หัวข่าว ร้อยละ 34.5 ภาพศพ ร้อยละ 34 การระบุชื่อพ่อแม่เด็กที่เคราะห์ร้าย ร้อยละ 32.5 และการบรรยายสภาพศพในเนื้อข่าว มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 29 ตามลำดับ สำหรับผู้อ่านที่ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.83

ส่วนผลสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่าน จากแบบสอบถามชุดที่สอง จำนวน 100 ชุด ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงผลความคิดเห็นของผู้อ่านต่อการนำเสนอข่าวเด็ก แบบ
สอบถามชุดที่สอง

ลำดับข่าว	ความคิดเห็นผู้อ่าน	ความถี่/ร้อยละ
ข่าวที่หนึ่ง	เหมาะสม	59.50
	ไม่เหมาะสม	25.50
	ไม่แน่ใจ	15.00
	รวม	100.00
ข่าวที่สอง	เหมาะสม	54.75
	ไม่เหมาะสม	34.50
	ไม่แน่ใจ	10.75
	รวม	100.00
ข่าวที่สาม	เหมาะสม	29.25
	ไม่เหมาะสม	56.50
	ไม่แน่ใจ	14.25
	รวม	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ข่าวที่หนึ่ง ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเสนอข่าว
เหมาะสม เฉลี่ยร้อยละ 59.5 โดยเห็นว่าการระบุชื่อ นามสกุลเด็ก เหมาะสมสูงสุด คือร้อยละ 68
และเสนอภาพเด็ก ร้อยละ 51 ส่วนผู้อ่านที่เห็นว่าการนำเสนอไม่เหมาะสม ร้อยละ 25.5 โดย
เห็นว่าการนำเสนอชื่อไม่เหมาะสม ร้อยละ 17 ภาพเด็กไม่เหมาะสม ร้อยละ 34 สำหรับผู้อ่านที่
ไม่แน่ใจ ร้อยละ 15

ข่าวที่สอง พบว่า ผู้อ่านส่วนใหญ่ เห็นว่าการนำเสนอข่าวเหมาะสม ร้อยละ
54.75 โดยเห็นว่า หัวข่าว เหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 64 รองลงมาคือ ความน่า ร้อยละ 60 เนื้อ
ข่าว ร้อยละ 58 ภาพแม่วัยเด็กและคาคตา ร้อยละ 37 ส่วนผู้อ่านร้อยละ 34.5 เห็นว่าการนำ

เสนอข่าวนี้ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าการเสนอภาพแม่วัยเด็กที่ทำแผนประกอบคำรับสารภาพและ คาดตาเด็ก ไม่เหมาะสมสูงสุดคือ ร้อยละ 57 รองลงมาคือ ความน่า ร้อยละ 30 เนื้อข่าว ร้อยละ 28 หัวข่าว ร้อยละ 23 ตามลำดับ ส่วนผู้อ่านที่ไม่แน่ใจ ร้อยละ 10.75

ข่าวที่สาม พบว่า ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอเด็กถูกฆ่าเข้มข้น ไม่เหมาะสม ร้อยละ 56.5 โดยเห็นว่าการนำเสนอภาพศพไม่เหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 77 รองลงมาได้แก่ การบรรยายสภาพศพของเด็กในเนื้อข่าว ร้อยละ 59 หัวข่าว ร้อยละ 49 และความน่า ร้อยละ 41 ตามลำดับ ส่วนผู้อ่าน ร้อยละ 29.25 เห็นว่าการนำเสนอข่าวมีความเหมาะสม โดย เห็นว่าความน่าเหมาะสมสูงสุด ร้อยละ 41 รองลงคือ หัวข่าว ร้อยละ 30 เนื้อข่าว ร้อยละ 28 ส่วนการนำเสนอภาพศพของเด็กที่ถูกฆ่าเข้มข้นมีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 18 ส่วนผู้อ่านที่ไม่แน่ใจ ร้อยละ 14.25

สำหรับความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์จำนวน 300 คน ต่อการนำเสนอ ข่าวเด็กของหนังสือพิมพ์ละเมิดต่อสิทธิเด็กหรือไม่ และหากเห็นว่าหนังสือพิมพ์ละเมิดสิทธิเด็ก หรือนำเสนอข่าวเด็กไม่เหมาะสม ผู้อ่านยังติดตามอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวต่อไปอีก หรือไม่นั้น ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงผลความคิดเห็นของผู้อ่านต่อการละเมิดสิทธิเด็กของหนังสือพิมพ์ และการติดตามข่าวสารของผู้อ่าน

ความคิดเห็นผู้อ่านต่อการละเมิดสิทธิเด็ก ร้อยละของหนังสือพิมพ์		การติดตามข่าวสารของผู้อ่าน ร้อยละ	
ละเมิดสิทธิเด็ก	79.67	อ่านต่อ	74
ไม่ละเมิดสิทธิเด็ก	19.67	ไม่อ่านต่อ	20.67
ไม่ตอบ	0.66	ไม่แน่ใจ	5.0
		ไม่ตอบ	0.33
รวม	100.00	รวม	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้อ่านจำนวน 300 คน มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ที่อ่านอยู่เป็นประจำนำเสนอข่าวเด็กไม่เหมาะสมโดยละเมิดต่อสิทธิเด็กร้อยละ 79.67 ไม่ละเมิดสิทธิเด็กร้อยละ 19.67 และไม่แสดงความคิดเห็นร้อยละ 0.66 ในขณะที่ผู้อ่านที่เห็นว่าหนังสือพิมพ์ละเมิดสิทธิเด็ก แต่ก็ยังอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นต่อไป จำนวนร้อยละ 74 ไม่อ่านต่อร้อยละ 20.67 ไม่แน่ใจร้อยละ 5 ไม่แสดงความคิดเห็นร้อยละ 0.33

ส่วนแนวทางที่ผู้อ่านเห็นว่าจะสามารถทำให้หนังสือพิมพ์ระมัดระวังต่อการนำเสนอข่าวเด็กนั้น ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงข้อเสนอแนะของผู้อ่านในการทำให้หนังสือพิมพ์ระดับระวาง
การนำเสนอข่าวเด็ก

ข้อเสนอแนะของผู้อ่าน	ร้อยละ
อบรมความรู้ด้านสิทธิเด็กแก่กองบรรณาธิการข่าว	39.33
สภาการหนังสือพิมพ์เข้ามาดูแล	16.67
ผู้อ่านส่งจดหมายหรือโทรศัพท์ไปตำหนิ	16.00
กฎหมายควบคุมการนำเสนอ	14.00
องค์กรเอกชนด้านเด็กเรียกร้องแทนเด็ก	7.67
ไม่มีประโยชน์	5.00
งดซื้อ	1.33
รวม	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการอบรมความรู้ด้านสิทธิเด็กแก่กองบรรณาธิการข่าว ได้แก่ นักข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานข่าวมากที่สุด ร้อยละ 39.33 รองลงมาคือ หน้าที่ของสภาการหนังสือพิมพ์เข้ามาดูแลการทำงานของหนังสือพิมพ์ด้วยกันเอง ร้อยละ 16.67 อันดับที่ 3 คือ การส่งจดหมายหรือโทรศัพท์ไปยังหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ เพื่อดำเนินการเสนอข่าวที่ละเมิดสิทธิเด็ก ร้อยละ 16 อันดับที่ 4 การใช้กฎหมายควบคุมการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 14 อันดับที่ 5 การให้องค์กรเอกชนทำงานด้านเด็กออกมาเรียกร้องแทนเด็กที่ถูกละเมิด ร้อยละ 7.67 นอกจากนี้ผู้อ่านเห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปตักเตือนหรือทำให้หนังสือพิมพ์คำนึงถึงสิทธิเด็ก ร้อยละ 5 และเห็นว่าจะงดซื้อหนังสือพิมพ์ที่ละเมิดสิทธิเด็ก ร้อยละ 1.33